

KÄK

1/2006

KÄK

Turun Yliopiston Savo-Karjalaisen
Osakunnan jäsenlehti
Perustettu 1930
ISSN 0786-0315

JULKAISIJA

Turun Yliopiston Savo-Karjalainen
Osakunta ry.
Rehtorinpellonkatu 4-6 B
20500 Turku
Puh. 02-232 8391
e-mail: sko@utu.fi
WWW: <http://org.utu.fi/tyyala/sko>

TOIMITUS

Päätoimittaja
Laura Yöntilä

Toimittajat
Aki Halonen
Josi Tikkanen

Art Director
Timo Raunio

Etu- ja takakannen piirroksot
Anna-Maria Nyström

Painosmäärä 80 kpl
Painopaikka
Digipaino, Turun yliopisto

Si- sä- lys

- 3 Pääkirjoitus
- 4 Kuraattorin kuulumisia
- 5 SKO:n hallitus 2006
- 8 Paljon puhetta ruoasta ja juomasta
- 10 Seniorijuhlat
- 11 Kulinaarinen tiedekunta: piirakkaväitös
pohjusti juhlavuoden viettoa
- 12 Pikkujoulut 2005
- 14 SKO-Open 4.2.2006
- 15 Esittelyssä tänään... Suonenjoki
- 16 Jakaantuminen, trendi Joensuussa
- 17 Miästenkerho suosittelee
- 17 In & Out
- 18 Nähtyä, kuultua, haistettua & maistettua

Pää- kirjoitus

Tuntuuko kevät tuovan mukanaan uutta intoa sekä mukavan hyrinän rintakehään – vai aiheuttaako lisääntyvä auringon paiste lähinnä väsymystä, stressiä tekemättömistä töistä sekä huonon omatunnon, kun sohva (SKO:n toimiston tai oma) kuitenkin vetää paremmin puoleensa kuin raikas ulkoilma? Mahdolliseen kevätahdistukseen tarjoaa KÄK-lehti apunsa käsittelemällä kaikkia kiinnostavaa ja toivotavasti myös innoittavaa aihetta: kunnon ruokaa ja juomaa. Perinteisen viinijuoman teko-ohjeet löytyvät inspehtoorimme Kaisa Häkkinen haastattelusta, ja karjalanpiirakoista ja absintista keskustellaan kulinaarista tiedekuntaa käsittelevässä jutussa. Perinteiseen tapaan KÄK sisältää myös miästenkerhon antaman olutsuosituksen. Ja seniorijuhla- sekä pikkujoulukuvia katsellessa voi vielä miettiä, miten olennaista osaa ruoka- ja juomakulttuuri juhliessamme todella näyttelee.

Tunnettuahan on, että oikea ja innostunut ote elämään syntyy pitkälti perustarpeiden tyydyttämisestä: riittävästä ja makuhermoja hivelevästä syömisestä, oikeanlaisesta juomisesta... Ja luonnollisesti hyvästä seurasta. On ilahduttavaa huomata, että vaikka osakunnan tärkeä tehtävä onkin toimia juuri Savosta ja Karjalasta tulleiden omana foorumina, houkuttelee osakunta kiitettävästi puoleensa myös muun Suomen edustajia. Syyt osakuntaan liittymiseen ovat moninaiset, mutta kiinnostus ja hyvä asenne tietysti ratkaisevat! Lukijoiden Savo-Karjala-tietoutta KÄK pyrkii edelleen laajentamaan julkaisemalla tällä kertaa peräti kaksi kuntaesittelyä sekä Joensuun-kirjeenvaihtajamme uutiset.

Nauttikaamme hengen ravinnosta, ruumiimme ravitsemisen ohella. Hyvää SKO-vuotta kaikille!

Laura Yöntilä
Päätoimittaja

Kuraattorin kuulumisia

Tuskin on yhdestä juhluvuodesta selviydytty, kun toinen puskee jo niskaan. Osakunnan 81. toimintavuosi on nimittäin samalla Kulinaarisen tiedekunnan 75-vuotisen taipaaleen merkkipaalu. Mutta tapahtuu osakunnassa muutakin.

Hallitus uudistui täksi vuodeksi oikeastaan melko vähän, joten työn touhuun on päästy heti vuoden alusta. Ainoina uusina tulokkaina SKO:n hallituksessa tänä vuonna touhuilevat molemmat Mirat, sekä kunnan sääntöuudistus saadaan vahvistettua, myöskin varajäsenenä JiiPee. Heistä kahdella on kokemusta osakuntatouhuista SHO:n puolelta, ja JiiPee häärii tänä vuonna naapuriosakuntamme puheenjohtajana, joten yhteistyön ja tiedonkulun ei pitäisi olla ongelma.

Näkyvänä osana yhteistyötä vuoden alussa aloitti toimintansa S-Osis -toimikunta, jossa on puolenkymmentä jäsentä molemmista osakunnista. Yhteistyö tällä saralla on pääsemässä vähitellen hyvään vauhtiin, ja remonttiryhmä on saanut jo näkyväkin jälkeä aikaan. Vaikuttaa lupaavalta.

Vaakunamestarimme Tomin loppuvuodesta lähettämät kirjeet ovat poikineet kovasti tulosta, posti on kiikuttanut osakunnalle lähes parikymmentä uutta vaakunaa. Tätä kirjoittaessani vaakunat eivät ole vielä seinälle päässeet, mutta toivottavasti lehden tullessa painosta, ne komeilevat jo toimistoa koristamassa.

Kevättalvesta kävimme Agentti T:n kanssa tekemässä kyykkää tutuksi peruskoululaisille, kun seniori Petteri Kiesiläinen kyselee, josko osakunnalta tulisi joku hänen kanssaan peluuttamaan kyykkää koulunsa liikuntapäivänä. Mahdottoman hauskaa oli, ja Petterin kanssa mietimme mahdollisuutta kyykän haasteotteluihin seniorien ja juniorien parhaiden kokoonpanojen välillä. Kehittämisen arvoinen idea, ehdottomasti.

Lopuksi haluan vielä omasta puolestani toivottaa onnea ja hyvää jatkoa 75-vuotiaalle Kulinaariselle tiedekunnalle, sekä hyvää keväänjatkoa ja rentouttavaa kesää kaikille osakuntalaisille.

Aki

SKO:n hallitus

2006

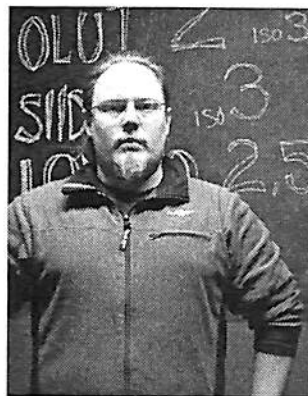
SKO:n uusi hallitus aloitti toimikautensa vuoden alussa. Tällä kertaa Käk pyysi hallituksen jäseniä valottamaan lukijoille omaa toimenkuvaansa sekä kertomaan niistä moninaisista syistä, joiden vuoksi he ovat osakuntaan alun perin päätyneet.

Tekstit ja kuvat puhuvat puolestaan. Käk kiittää hallitusta ja toivottaa toimeliasta vuotta 2006!

Aki Halonen, I kuraattori

Ensimmäinen kuraattorimme on ohjelmistotekniikan opiskelija, siis aito teekkari. Aki on kotoisin junien risteysasemana tunnetulta Pieksämäeltä, ja sekä Turussa että osakunnalla on ehtinyt vierähtää jo useampi vuosi: "Liityin osakuntaan joskus opiskelujeni alkuhämärissä, nuorena tuutorina fuksejani kampuksella kierrätessäni. Tämä oli siis joskus Jompan aikana. Muista hallitusvelvoitteista päästyäni ja välivuottakin pidettyäni päädyin sitten muutama vuosi takaperin tuolloin jo Kyykkäliigan käyntiin potkittuamme Jyrkin varamieheksi, II kuraattoriksi. Sillä tiellä, sillä tiellä..."

Kuraattorin tehtävä on lyhyesti sanottuna "vastata kaikesta ja kaikkeen". "Olennaista olisi kai säilyttää yleiskäsitys siitä missä osakunta menee, ja pitää huolta, että muilla hallituslaisilla ja toimihenkilöillä on sen verran tekemistä, että pystyvät ne hoitamaan."

Aki, napakka luottomiehemme.

Kulinaarisen tiedekunnan amanuenssi, kul.lis. (väit.) E. Pajunen kertoo karjalampiirakasta kaiken minkä haluat tietää.

Elina Pajunen, II kuraattori, emäntä

Laukaasta tuleva Elina kertoo olevansa tunkiotieteilijä, eli osa osakunnan arkeologi-invaasiota. Ellun osakunta-ura alkoi kyykän peluulla, mutta nyttemmin kulinariaan (tunkio?) perehtynyt emäntämme on päässyt eroon kyseisen urheilumuodon harjoittamisesta. "Osakunnalle päädyin muun arkeologiaallon seassa: ensimmäinen kosketus oli jo useampi vuosi sitten kyykän merkeissä, ja lopullisesti olin mennyttä kalua kun Samuli roudasi osakunnan toimistolle joskus kohta pari vuotta sitten. Hallituksessa hoidan II kuraattorin, emännän ja kulinaarisen tiedekunnan amanuenssin virkoja ja teen oikeastaan ihan kaikkea paitsi kyykkään."

Tämä nainen heittää karttua, ja pitkälle!

Mira Tammelin, pääsihteeri, tiedotussihteeri

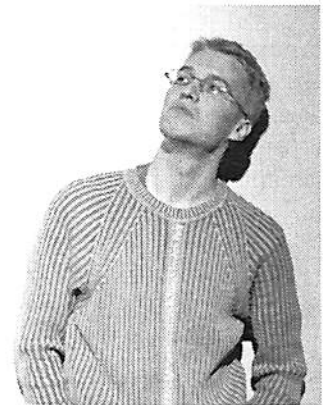
Mira on toisen vuoden geologian opiskelija ja toisen polven turkulainen. Vielä jokin aika sitten Mira oli ahkerasti biljardia pelaava Satakuntalais-Hämäläisen osakunnan hallituslainen, kunnes toimiston portaat nostivat naisen tämän omalle tasolle: "...ihmettelin, mihin ohikulkevat ihmiset oikein katosivat. Sitten löysin portaat. Lopulta rohkaisin mieleni ja lähdin tutkimusmatkalle yläkertaan SKO:n toimistolle. Ja kyllä kannatti! Sieltä löytyi kodikas tunnelma ja juuri sopivasti kieroutuneita ihmisiä juttuseuraksi. Voisin kai siis sanoa, että löysin SKO:lta henkisen kotini."

"Ainakin pöytäkirjojen rustaaminen kokouksissa on langennut mun harteilleni, koska pääsihteeriksi aikoinani halusin. Olen tunnettu myös osakunnan sähköpostilistaa kuormittavana tiedotussihteeri Agentti T.:nä. Yritän siis pysyä ajantasalla kaikista tapahtumista ja vielä kertoa niistä jäsenistölle."

Antti Halonen, taloudenhoitaja

Antti on lähtöisin Iisalmesta, "soon sielä Ylä-Savossa". Yleisen historian lisäksi Antti on innostunut sivistämään itseään myös valtiopoin, taloustieteen, liiketaloustieteen, kasvatustieteiden ja kulttuurihistorian parissa. "Pakkohan humanistin on jotakin hömppääkin opiskella (en tosin aio paljastaa mihin edellä mainituista oppiaineista tällä kommentilla viitataan)."

Hallituksessa Antin toimenkuvaan kuuluu "kirjanpidon ja taloudenhoiton pyöritteleminen sulavasti niin, että tekemäni muiluutus huomataan vasta siinä vaiheessa, kun olen jo ulkomailla. Hei odottapas hetkinen... ei, kun ihan oikein sittenkin. Kyllä, juuri noin se menee."

Antti – täynnä asennetta ja tyyliä.

Mira on jo ehtinyt viihdyttää osakunnan naisia mm. karaoken avulla.

Mira Keskinen, ulkoasiainsihteeri

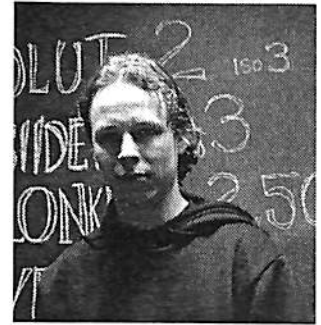
Mira tulee Joensuusta ja opiskelee ranskan kääntämistä ja tulkkausta. SKO:lla kieli-ihmisemme nauttii oman murteen kuulemisesta, toimiston kodikkaasta tunnelmasta sekä naistenkerhosta, tietysti.

"Mie toimin ulkoasiainsihteerinä, eli miun toimenkuvaan kuuluu SKO:n suhteitten ylläpitäminen mm. muihin osakuntiin. Sit mie myös pääsääntöisesti huolehdin naistenkerhon koollekutsumisesta ja koitan keksiä uusia ideoita, miten viihdyttää meidän osakunnan naisia."

Olli Heimo, sisäasiainsihteri, isäntä

Olli tulee Naantalista ja opiskelee tietojenkäsitelyä. Olli itse luonnehtii työnkuvaansa hallituksessa hyvinkin monipuoliseksi: "hommie hoetelu ja viästely, issännöinti ja hallitusnatsseilu".

Ollin tunnistaa useimmiten pitkästä nahkatakista ja pikkusikareista, jotka tosin tällä kertaa puuttuvat kuvasta.

Kirsi, monitoiminainen, Järvenpään lahja maailmalle.

Kirsi Mikkonen, kulttuurisihteri

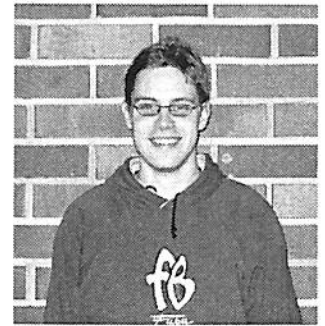
Kirsi on kotoisin Järvenpäästä, "tuosta Keski-Uudenmaan kulttuurikehdosta", ja on omien sanojensa mukaan opiskellut elämää ja joskus vähän kääntämistäkin.

Antoisaksi Kirsin elon tekevät mm. SKO-touhu ja SKO:n porukka: "Kivojen ihmisten kanssa on mukava heittää läppää kahvinjuonnin lomassa. Ja välillä voi hyödyntää toimiston ja S-Osiksen tekniikkaa ja tiloja esim. leffailtaan. Söhlään vähän kaikessa mukana, olen hallituksen kautta mukana päättämässä siitä, mitä SKO on ja tekee. Autan ja järjestän kun voin ja jaksan. Onneksi kulttuurisihterin toimenkuva on aika löyhä, siihen voi sisällyttää melkein mitä vaan omien jaksujen ja mielenkiinnon mukaan."

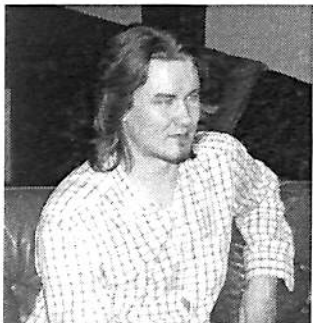
Samuli Seppänen, I varajäsen

Helsingistä kotoisin oleva Samuli opiskelee arkeologiaa ja on päätenyt SKO:lle tekemisen meaningin ja ihmisten takia. Samuli on pitkän linjan kokenut SKO:lainen, mikä osakunnalle – ja miehelle itselleen – kunniaksi mainittakoon.

"Nykyisin pidän huolen lähinnä osakunnan tietokoneista, jotka pitävät onneksi huolen itsestään. Eläkepäiväni hämmöttävät, joten olen nykytilanteeseen varsin tyytyväinen. Pyrin kuitenkin mahdollisuuksien mukaan osallistumaan myös muuhun osakuntatoimintaan."

Tämän miehen hoiviin voisi antaa vaikka oman tietokoneensa.

Juha-Pekka Finnilä, II varajäsen

JiiPee tulee Porista ja opiskelee tietojenkäsittelyä. SHO:n puheenjohtajana toimiva JiiPee on tuttu näky kaikille S-Osiksella pyöriville, ja toimelias mies näkee kahden osakunnan toiminnan toisiaan tukevana. "[Osakunnat] eivät ole toisiaan rajoittavia, vaan laajentavia."

SKO:n hallituksen II varajäsen, SHO:n hallituksen puheenjohtaja. Eläköön yhteistyö!

Paljon puhetta ruoasta ja juomasta

TEKSTI: LAURA YÖNTILÄ
KUVAT: ANTTI HALONEN
& TIMO RAUNIO

Kulinaria ja kieli kukoistavat savokarjalaisissa puitteissa

"Älykäs ihminen haluaa aina parempaa ruokaa," toteaa Savo-Karjalaisen osakunnan inspektori, humanistisen tiedekunnan dekaani, kielentutkija **Kaisa Häkkinen**. Ruoan merkitystä koskevan väitteensä tukena Häkkinellä on kirjallista aineistoa usean vuosisadan varrelta: ruokaa ja ruoanvalmistusta käsitellään mm. Mikael Agricolan rukouskirjassa, Kalevalassa sekä Turussa vuonna 1849 painetussa Kokki-kirjassa. Kyseiseen aineistoon osakuntalaiset pääsivät tutustumaan 20.2. pidetyllä kulinaarisen tiedekunnan luennolla.

Juomaksi Valkosta Karoliinaa naisille – ja miehille

Mikä parasta, älykäs ja lukeva ihminen löytää Kokki-kirjasta ohjeen myös janonsa sammuttamiseen. Luennon lopuksi Häkkinen sekoittaa boolimaljaan pullon Mosel-viiniä, pullon Liebraumilchiä, puolen naulaa (n. 200 g) sokeria sekä limettiä pomeranssin sijaan – pomeranssia kun ei Turun kaupoista löytynyt. Yleisö seuraa haltioituneena ja on silmin nähden tyytyväinen lopputulokseen, jota ennen muinoin

kutsuttiin ”valkoseksi karoliinaksi” tai ”parhaaksi bishofiksi”. ”No, onhan se toki erikoista,” naurahtaa Häkkinen itse, kun etenkin miespuoliset maistelijat pitävät lientä kovin makeana.

Ehkäpä osakunnan miesten reaktiot selittää se, että Valkonen Karoliina oli alunperin naistenjuoma. Miehet lienevät enemmän tummempien makujen kuten oluiden ystäviä, vaikei kyseisenlaisia erotteluja enää nykyään tavatakaan tehdä. Oluella sinänsä on pitkä historia, ja Kalevalassa olut mainitaan esimerkiksi lihan-syönnin yhteydessä. Häkkinen mainitsee, että Kalevalasta löytyvät käyttöohjeet ja syntysanat moneen asiaan, myös ruokaan – eipä ole opuksesta turhaan tullut kansalliseepoksemme.

Itäsuomalaiset, ihailtuja jo 1800-luvulla

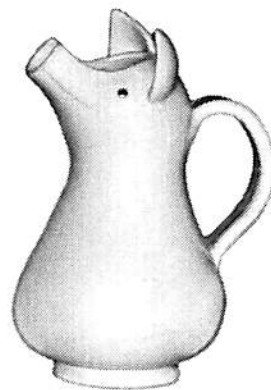
Kalevalaa voitaisiin – jos oikein halutaan – pitää suomalaisten kansalliseepoksen lisäksi myös itäisten ihmisen ”omana kirjana”; hakihan Lönnrot aineiston Kalevalaan karjalaisilta alueilta. Häkkinen kertoo, että 1800-luvulla itäsuomalaisuutta suorastaan ihailtiin, kun haluttiin luoda suomen oma kirjakieli Itä-Suomen ”puhtaiden” murteiden avulla. 1800-luvulta ovat peräisin myös stereotyyppiset luonnehdinnat eri maakuntien asukkaista, joista puheliaksi (ja jopa epäluotettaviksi!) mainitaan karjalaiset. On mielenkiintoista sinänsä, että varsinais-suomalaisia kuvaavia sananlaskuja ei kirjoista yleensä löydy. Alueen asukkaat olivat ”varsi-

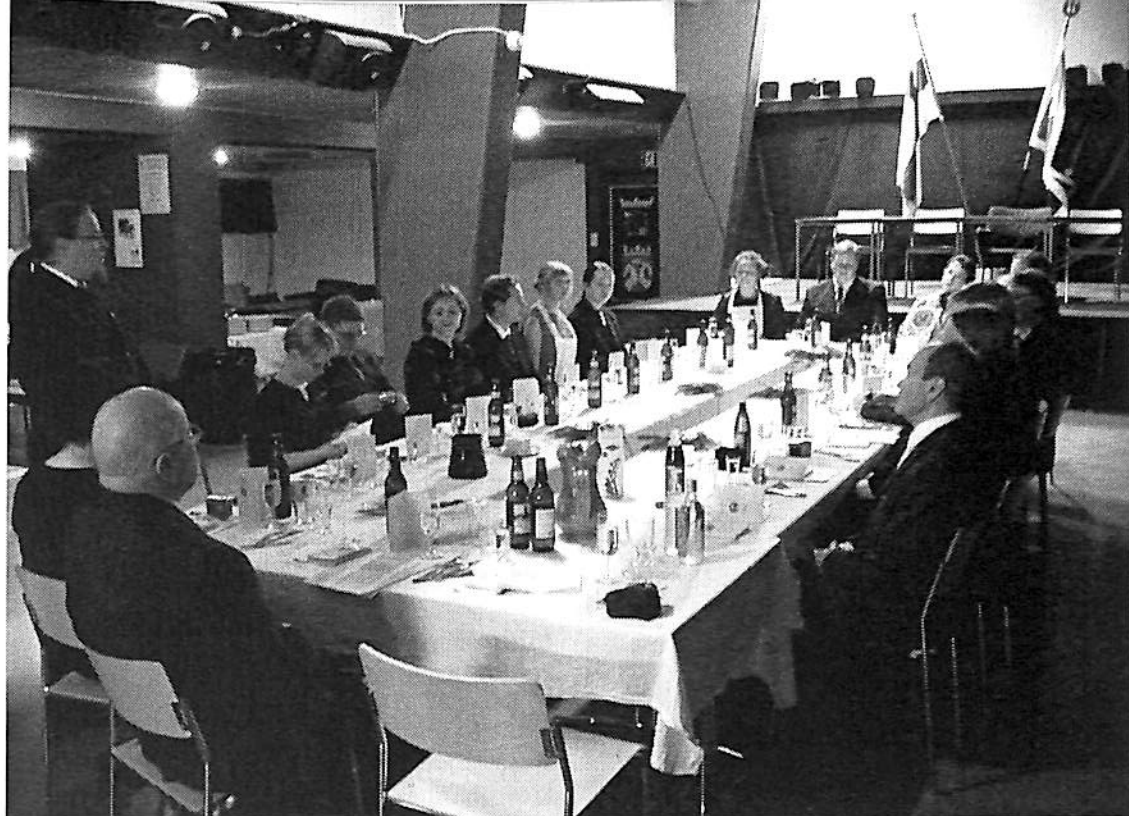
naisia suomalaisia”, joista muiden maakuntien edustajat poikkeavat ja joihin muita verrattiin.

Nykyisin väki liikehtii entistä voimakkaammin, eikä Itä-Suomen saloilta ole enää pitkä matka ns. varsinaisten suomalaisten pariin, mistä osaltaan kertoo myös osakuntamme olemassaolo Turun yliopistossa. Kielen- ja murteentutkijoita kiinnostavatkin murteiden muuttuminen sekä sekoittuminen toisiin murteisiin. Häkkinen kertoo, että esimerkiksi karjalaiset evakot sopeutuivat muun Suomen oloihin mm. säätelemällä omaa puhetapaansa: Länsi-Suomessa karjalaista murretta ei puhuttu samalla voimalla kuin omien parissa.

Inhimillisyyden ydinaluetta: murteet, ruoka ja yhteisöllisyys

Onneksi murteen puhuminen on kuitenkin sallittua ja jopa suositeltavaa. Häkkisen mukaan kieli on lähes ainoa asia joka erottaa ihmisen eläimestä, ja siten olennainen osa inhimillistä toimintaa – hyvän ruoan ja herkuttelun lisäksi. Mikäpä mukavampaa kuin kuulla aitoja itämurteita pulputtavia ihmisä osakunnallamme, varsinkin kun ottaa huomioon, että osa jäsenistöstä on jo kovin länsimaalaistunut. Toisen kautensa inspektorinamme juuri aloittanut Häkkinen toteaa osakunnan merkityksen rakentuvan sen jäsenten ja keskeisten toimijoiden mukaan, eikä jäsenistön koollakaan ole niin merkitystä. ”Pienikin osakunta voi olla hyvä osakunta, jos mukana on innokkaita ihmisiä.”

Seniorijuhlat

TEKSTI: LAURA YÖNTILÄ
KUVAT: ANTTI HALONEN

Seniorijuhlia vietettiin jälleen perinteiseen tapaan. Isäntänä toimi Antti Halonen ja emäntänä Elina Pajunen. Joensuusta tilatut kalakukot saivat arvoisensa runon, jonka luki tällä kertaa Marko Korhonen. Kulinaarisen tiedekunnan puitteissa tehtävä tieteellinen työ sai arvokasta jatkoa, kun Elina Pajunen ja Olli Heimo väittelivät absintin ja karjalanpiirakan tuottamasta makuelämyksestä.

Aki, Riikka ja Jyrki seniorijuhlien leppoisissa tunnelmissa. Huomaa possukannu etualalla, possun nenästä tulee – yllätys yllätys – kokkelipiimää!

KULINAARINEN TIEDEKUNTA:

piirakkaväitös pohjusti juhluvuoden viettoa

TEKSTI: LAURA YÖNTILÄ
KUVA: ANTTI HALONEN

Elina ja Olli argumentoimassa väitöksensä puolesta seniorijuhlissa. Kustoksena Mauno Mielonen, vastaväittäjänä Johanna Föhr.

SKO:n kulinaarinen tiedekunta täyttää tänä vuonna 75 vuotta. Tiedekunnan perinteikäs toiminta sai syksyllä piristysruiskeen Elina Pajusen ja Olli Heimon väitöksestä, joka käsitteli absintin vaikutusta karjalanpiirakan tuottamaan kulinaariseen makuelämykseen. ”Kuvailu rikastuu ja kirkastuu: nyanssit nousevat esiin absintin vaikutuksesta,” kertoo Elina väitöksen tuloksista.

Väitökselle arvosanaksi cum & laude

Seniorijuhlissa pidetty väitöstilaisuus oli Elinan mielestä leikkimielinen mutta jännittävä – olihan kokemus täysin uusi osakunnan emännälle, joka nyt on nimitetty myös kulinaarisen tiedekunnan amanuenssiksi. ”Tiede on raskasta työtä,” toteaa tuore väittelijä. Ansiokas väitös teki vaikutuksen sekä kuulijoihin että kustoksena toimineeseen Johanna Föhriin, ja lopullinen arvosana jaettiin tasapuolisesti kahtia väit-

telijöiden kesken: cum laudesta Olli otti itselleen cumin ja Elina lauden.

Ei-kuivat luennot juhluvuoden siivittäjinä

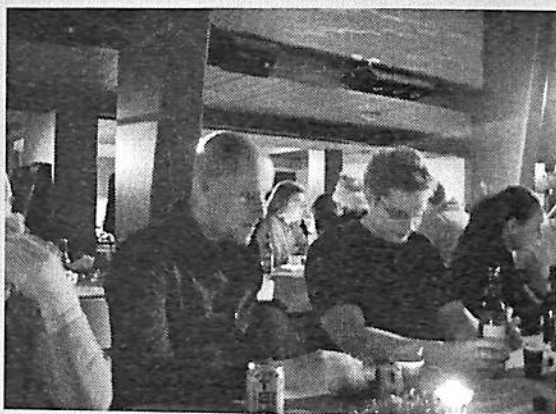
Juhluvuotta viettävälle kulinaariselle tiedekunnalle luodaan tänä keväänä uusia perinteitä, kun piirakkaväitöksen innoittamat osakunnan aktiivit päättivät järjestää kulinariasta kokonaisen luentosarjan. Kaisa Häkkisen lisäksi kulinariasta ovat jo alkuvuonna luennoineet kulinaarisen tiedekunnan oma dekaani Mauno Mielonen sekä kulttuurihistorian professori Kari Immonen. Myöhemmin keväällä on tarkoitus kuulla nuorempien tieteenharjoittajien puheenvuoroja mm. alkoholista ja tulisista ruoka-aineista. Varsinaisen huipentuman kulinarian opinnot saavat kevät-exkursiolla, jonka yhteydessä järjestetään grillaukseen liittyvä kulinaarinen kenttälabora.

Pikkujoulut 2005

TEKSTI: LAURA YONTILÄ
KUVAT: HANNU RAUHALA

SKO järjesti vuoden 2005 pikkujoulut yhdessä Satakuntalais-Hämäläisen osakunnan kanssa. Makoisan jouluruoan lisäksi tunnelmaa nostatti Red Noses -bändi, ja lahjojen jakamisesta huolehti Nuuttipukki sekä pukin äpärapoika Pasi.

Reipasotteisen humalakuvaelman lisäksi yleisö pääsi ihailemaan Rienatyttöjä, jotka toivat lavalle nahkaa, ruoskaa ja naisnäkökulmaa. Verkkosukkiin pukeutuneella knihdillä oli tällä kertaa seuranaan pyhää savua käryttelevä tähtityttö, domina-tyyppinen kuningatar Herodes sekä rastapäinen Murjaanien kuningatar.

Hannu ja Samuli keskustelevat kodinhoidosta (mistäpä muustakaan).

Nuuttipukki ja pukin poika Pasi. Huomaa nuorten naisten määrä.

Kirsi Murjaanien kuningattarena.

Rienatyöt lavalla: Laura, Henna ja Ellu.

"Mä oon erittäin hyvä ellen täydellinen..." Rienatyöt repäisevät.

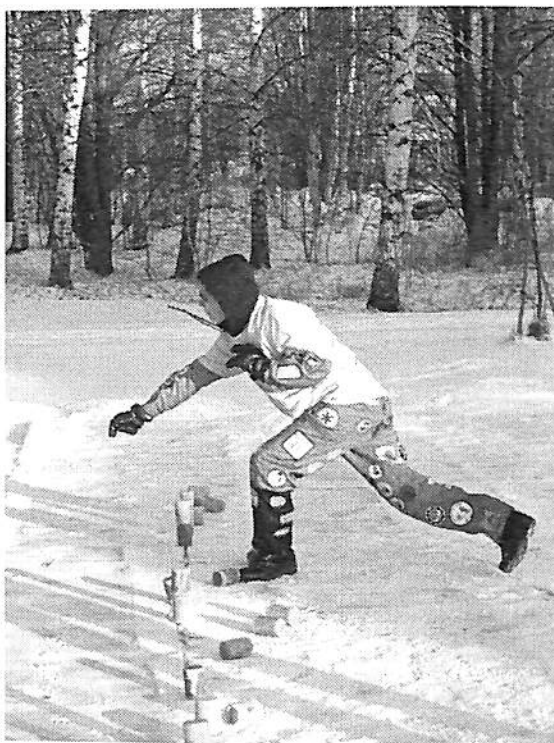

Mira ja kitara, aamuyön tunnelmissa.

SKO-Open 4.2.2006

TEKSTI: LAURA YÖNTILÄ
KUVAT: ANTTI HALONEN

SKO-Openin aikaan keli oli kaunis mutta jäätävä: osallistujien jalat olivat turtumuksesta siniset jo ennen kuin kisa ehti alkaa. HC-Kirvesperseet (informaatioteknologian vanhat hemmot) voittivat kisan neljännen kerran peräkkäin ja ottivat finaalissa historiansa sadannen pelivoiton. SKO:n oma joukkue päättyi hienosti kolmanneksi, huipputiukan välierätappion jälkeen. Osallistujat kehuivat tilanteita tiukoiksi ja äärimmäisen jännittäviksi. Kaiken kaikkiaan seitsemän joukkuetta osallistui tänä vuonna kisaan.

Ollin tyylinäyte.

Kirsi ja psyykkinen peli.

Aki antaa kartulle kyytiä.

Esittelyssä
tänään...

Suonenjoki

TERVETULOA MAKEAN ASUMISEN APAJILLE

Suonenjoki tunnetaan kaikkialla Suomen mansikkakaupunkina. Suonenjoki on Sisä-Savon keskus 9-tien varrella; Suonenjoki sijaitsee Kuopion (54 km) ja Jyväskylän (90 km) välissä. Kaupunkiin on hyvät kulkuyhteydet niin maanteitse kuin rautateitsekin. Savon rata kulkee kaupungin keskustassa. Suonenjoella on hyvä elää ja rakentaa tulevaisuutta. Tarjoamme laadukkaat kaupunkitasoiset palvelut sekä paljon nähtävää ja koettavaa luonnonkauniissa ympäristössä.

Suonenjoen kaupunki työnantajana

Joka viides työssäkäyvä suomalainen tekee työtä kunnassa tai kuntayhtymässä. Kunnissa on avautumassa lähivuosina 140 000 uutta työpaikkaa, kun kolmannes kuntien henkilöstöstä jää eläkkeelle. Monialakonsernina Suonenjoen kaupunki tuottaa päätuotteena hyvinvointipalveluja Suonenjoen kaupungin asukkaalle laadukkaasti ja ammattitaitoisesti. Näin ollen Suonenjoen kaupungin tarjoamat työtehtävät ovat mielekkäitä ja monipuolisia.

Suonenjoen kaupungin toiminta ja menestyminen perustuu osaavaan ja motivoituneeseen henkilöstöön. Henkilöstölle annetaan mahdollisuuksia koko työuran kestävään jatkuvaan oppimiseen ja itsensä kehittämiseen. Elinkeinoista metalliteollisuus, mekaaninen puuteollisuus ja vahva elintarviketeollisuus palveluelinkeinon ohella ovat Suonenjoella merkittäviä.

Kuntatyönantajana Suonenjoen kaupungin kilpailukyky tulee perustumaan haastaviin, itenäisiin työtehtäviin sekä kilpailukykyiseen

palkkaukseen. Kuntatyönantaja tarjoaa hyvät työsuhte-edut (esim. vuosiloma). Suonenjoen kaupunki on turvallinen työnantaja. Meillä on mukava tekemisen meininki sekä työyhteisöis-sämme arvostetaan niin nuoria kuin varttuneempiakin työntekijöitä.

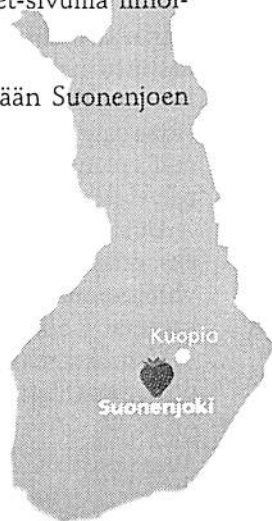
Suonenjoen kaupungin henkilökunta (31.12.2005):

- 352 kokoaikaista työntekijää
- 64 osa-aikaista työntekijää
- 85 sivutoimista työntekijää (lähinnä kansalaisopiston tuntiopettajia)
- työllistämistuella työskenteli vuonna 2005 yhteensä 58 henkilöä
- kaupungin henkilöstön keski-ikä 47,8 vuotta

Suonenjoen kaupungilla avoinna olevat työpaikat/virat kuulutetaan aina julkisesti. Tieto niistä julkaistaan kaupungin ilmoitustaululla ja työvoimahallinnossa, usein myös soveltuvissa lehdissä ja kaupungin internet-sivuilla ilmoitustarpeen mukaan.

Tervetuloa vahvasti kehittyvään Suonenjoen kaupunkiin!

Anu Helin
Henkilöstöpäällikkö
Suonenjoen kaupunki
anu.helin@suonenjoki.fi
017-513 3211

TEKSTI: JOSI TIKKANEN
KUVA: JONNE HYTÖNEN

Jakaantuminen, trendi Joensuussa

Tiedekuntia lisää – Joensuun yliopistosta Turku suurempi

Täällä Joensuussa ollaan jo pitkään ihmetelty, kuinka maakunnan ainoa yliopistoa saataisiin edelleen kasvatettua, nyt kun opetusministeriö rajoittaa opiskelijoiden sisäänottoa eikä anna Joensuuhun uusia aloja opetettavaksi hakemuksista huolimatta.

Yliopiston luova ratkaisu nostaa Joensuun eräällä mittarilla Suomen toiseksi suurimmaksi yliopistoksi heti Helsingin jälkeen: Joensuun yliopiston kuusi vanhaa tiedekuntaa jakaantuvat 1.8.2006 alkaen uudestaan kahdeksaksi tiedekunnaksi.

Uudistukset laskevat toiminnan tasoa

Samassa rysäkässä laitokset lakkautetaan ja hallinto nostetaan yksi porras opiskelijaa kauemmaksi. Myös näin Joensuu toivoo nousevansa suurempien yliopistojen joukkoon luopumalla pienille yliopistoille tyypillisestä hyvästä palvelusta.

Uusien tiedekuntien joukossa on sellaisia eksoottisuuksia kuin biotieteiden tiedekunta, yhteiskunta- ja aluetieteiden tiedekunta sekä kauppa- ja oikeustieteiden tiedekunta.

Viimeksi mainittu on täysin ainutlaatuinen tiedekunta Suomessa, sisältäähän se maan nuor-

rimman ja huonoimman kauppatieteellisen. Nimestään huolimatta tiedekunnalla ei myöskään ole oikeustieteellisen tutkinnon anto-oikeutta.

Vanhoina tiedekuntina jatkavat ilman yhteiskunta- ja aluetieteiden tiedekuntaan hypännyttä historiaa humanistinen tiedekunta sekä kasvatustieteellinen tiedekunta, matemaattis-luonnontieteellinen tiedekunta ja metsätieteellinen tiedekunta.

Jakaantuminen – toivoa työttömille (ja) poikamiehille?

Kaupungilla innovatiivisesta jakaantumisesta on innostuttu. Uusia sovellusmahdollisuuksia muuttotappiosta kärsivässä maakunnassa mietitään innolla. Työttömyyteen etsitään helpotusta työtä jakamalla.

Harvoista baareistaan tunnetussa Joensuussa baarien määrää on alettu tarkastella uudesta näkökulmasta. Esimerkiksi Giglin Marlinia pidetään nykyään kahtena baarina.

Erityisesti naispulasta kärsivä maakunnassa toivotaan jakaantumisesta apua myös poikamiehille.

Josi Tikkanen on SKO:n jäsen ja Joensuun yliopilaslehden päätoimittaja.

MIÄSTENKERHO SUOSITTELEE

TEKSTI JA KUVAT:
AKI HALONEN

Olut on hieno ja kallisarvoinen asia. Suorastaan niin hieno, että ei niitä hetkiä kannata hukata juomalla huonoa olutta. Ja näinpä osakuntamme Tosi Miehet ovat jälleen maistelleet runsain mitoin oluita, joista parhaimmistoa voimme suositella, jotta muutkin SKO:laiset voivat tuoppeihinsa kelpo juomaa kaataa.

Tämänkertainen suosikkimme maisteltiin yöpeijaisten yhteydessä joulukuussa. Kuten luonnehdinnoista voi päätellä, tällä kertaa oteltiin jokseenkin mämmi-luokassa.

Young's Double Chocolate Stout, 5,2%

- tummaa
- aromi tiivis kuin kuusimetsä
- savuinen
- tervainen
- "Huonoista oluista on enemmän sanottavaa."

Kyseessä oli siis hyvinkin miellyttävä suklaastout, jonka tuoksua Velkoonkin verrattiin. Toimi erinomaisesti myös hirven kanssa nautittuna.

Kunniamaininnan voisi antaa norjalaiselle Mack Juleolille (6,5%). Tätä hämmentävän punaista lageria kehuttiin vuolaasti, vertailukohtana mainittiin Kilkenny.

In & Out

SKO:ssa on nyt In:

- Peilikuvanetti
- Ysipallo
- Zombiet
- Urheiluvammat
- MM-kyykä
- Chuck Norris
- Gradunvääntö-angst

SKO:ssa on nyt Out:

- Hyvä ostos -kahvi
- Paskat mustekynät

NÄHTYÄ, KUULTUA,

HAISTETTUA & MAISTETTUA

KOONNEET ASIOISTA
PERILLÄ OLEVAT TAHOT

Osakunnan miehet osoittivat taas erityistä menestystä myyjäisissä. Antti-sedän maukkaat pikkuleivät saivat osakseen mairittelevia kehuja satunnaisilta ohikulkijoilta, ja Akin pitsat loppuivat jo puolilta päivin.

SKO oli näyttävästi mukana alkusyksyn avajaiskarnevaaleilla.

PALKKIO: SKOLUT

P. Kiesiläinen on nähty selvinpään toimistolla. Varman lähteen mukaan kyseessä todella oli P. Kiesiläinen.

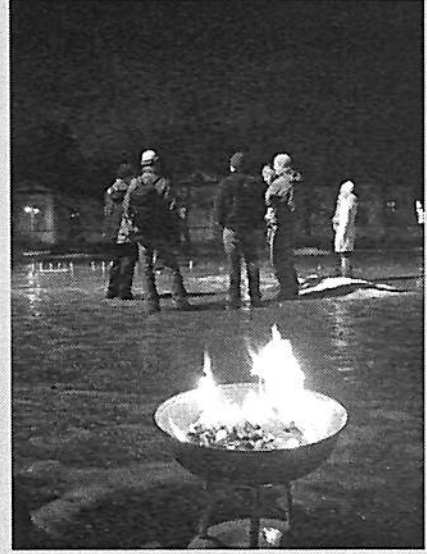
“Emännän perse on täynnä poroja,” kertoi emäntä itse myyjäisissä paikalla olleille. Toimitus ei valitettavasti onnistunut tavoittamaan kyseisiä poroja kommentointia varten.

SKO:n emännällä on kuulemma edelleen jokin epä-määräinen suhde pilttiin. Myös kulinaarisen tiedekunnan amanuenssi ja toinen kuraattori ovat kiinnostuneita kyseisestä piltistä. Toimitus seurannee neliödraaman kehkeytymistä herkeämättä.

Osakunnalla on nähty juoppoja
vanhoja akkoja.

Ulkoasiainsihtööri on
päässyt onnellisesti
miehelään. Onnitte-
lumme vastanaineille!

Haluamme varmistaa ettei kukaan
ole hyppinyt alasti osakunnan toi-
mistolla. Tiedotamme välittömästi
muutoksista tilanteessa.

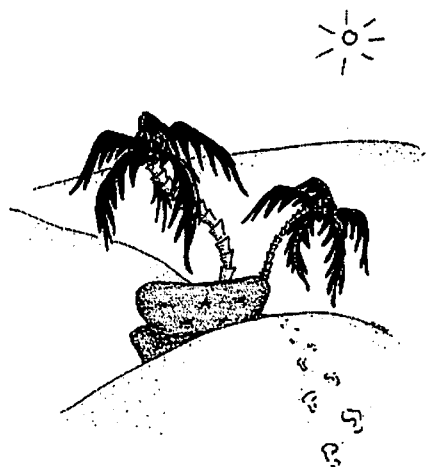

Syksyn kyykkäfinaali käytiin hämyisen
tunnelmallisissa puitteissa.

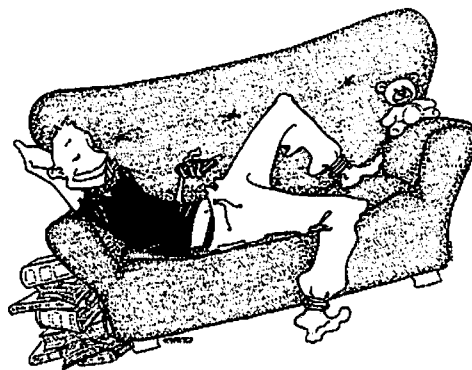
Laulu raikui SKO:n ja TPO:n yhteisillä sitseillä.

Keidas keskellä kampusta

**Turun yliopiston
Savo-Karjalainen Osakunta (SKO)**
<http://org.utu.fi/tyyala/sko>

Opiskelijan olohuone

**Turun yliopiston
Savo-Karjalainen Osakunta (SKO)**
<http://org.utu.fi/tyyala/sko>